

DRUTENLOOP Ruim duizend mensen zetten tijdens de vijfde editie hun beste beentje voor

Vol enthousiasme schieten de jonge deelnemers uit de startblokken.

foto Eveline van Elk

‘Voetbal is toch leuker’

Ze lopen dan nog niet zo hard. Maar het plezier is er zeker niet minder om. Voordat de senioren aan de start verschijnen, is de jeugd aan de beurt.

door Bianca Govers

Gespannen kijkt de tweeling Sjelke en Selje van Boekel (5) om zich heen. Vlug zwaaien ze nog een keer na hun moeder Wendy. En dan is het zover. Het start-

schot klinkt. De dames uit Heerewaarden met rugnummer 6 en 7 mogen beginnen aan hun race van 1 kilometer. Voor het eerst in het vijfjarig bestaan van de Drutenloop loopt de jeugd - dit jaar zo'n 220 deelnemers - geen vier rondjes van 250 meter, maar een echt parcours: via de Kattenburg en Hooistraat naar de finish bij de Ewaldenkerk in de Hogestraat.

Terwijl de kinderen tot en met zes jaar strijden om de eerste plek, staat de 10-jarige Solange Tensit uit Druten langs de kant te wachten. Haar zusje is nu aan het lopen. En over een half uurtje is ze zelf aan de beurt. Voor de derde keer neemt ze deel aan de Druten-

loop. Dat is ook de enige keer in het jaar dat ze hardloopt, want van oefenen houdt ze niet. „Eigenlijk ben ik ook helemaal niet goed”, zegt ze zachtjes. Nog voordat ze haar zin heeft afgemaakt, rent ze weg. Heel snel naar haar zusje, want die kan elk moment finishe.

Julian Vijn uit Horssen is net over de eindstreep gekomen. Samen met zijn ouders en broertje staat hij nu te kijken naar de andere kinderen. Moe is hij niet, zegt de 5-jarige stoer, terwijl hij een grote appel op eet. „Maar ik ben wel blij dat het er op zit. Voetbal vind ik toch iets leuker, denk ik.” De tweeling Sjelke en Selje is on-

dertussen ook gefinisht. Ze zijn 'er-gens in de middenmoot' geëindigd. Toch zijn ze nog wel een beetje zenuwachtig. Hun broer Kjell loopt momenteel aan kop bij de kinderen tot en met zeven jaar. Liep, vlak voor de eindstreep wordt hij ingehaald door een paar jongens. „Volgende keer beter”, zegt Wendy, terwijl ze hem een schouderklopje geeft. „De race uitlopen is al een hele prestatie.” Desondanks is Sjelke nog niet helemaal tevreden. Voordat haar moeder het in de gaten heeft, pakt ze vlug een flesje water bij de organisatie. „Hier Kjell, die hebben wij ook gekregen. En jij hebt hem nog meer verdiend.”